

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10452** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 38941 от 01.11.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 292146 от 18.10.2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от П. Х. П. с ЕГН [ЕГН], с адрес:гр. М., [улица] чрез пълномощник срещу решение без номер от 23.08.2023 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 1 състав, по НАХД № 11074/2021 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-463/08.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора е наложено административно наказание – глоба в размер на 7 000 лв. на основание чл. 222, ал. 1, пр. 2 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 2, пр. 1- во, вр. с ал. 1, пр. 1- во, хипотеза 2- ра от ЗППЦК.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като задължението за подаване на декларация е възникнало от момента на вписването в Търговския регистър на избрания нов член на съвета на директорите. Изложени са аргументи, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. В

касационното производство касаторът е редовно призван, представлява се от адв. Ч., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - заместник-председателят на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” – редовно призван, не се явява, представлява се от юрк. Х., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: „Монбат“ АД, ЕИК:[ЕИК] е публично дружество. Проведено е извънредно общо събрание, на което били взети решения относно избора на нови членове на Съвета на директорите (СД), а именно били приети промени в персоналния състав на СД съгласно направените предложения и П. Х. П. бил избран за член на СД на дружеството.

При извършена проверка от контролните органи било установено, че П. Х. П. не е представил в КФН в 7- дневен срок от избора /до 25.09.2020г. включително/ декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК относно: юридическите лица, в които притежава пряко или непряко участие най - малко 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които има контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участва, или чиито прокурор е; за известните му настоящи и бъдещи сделки, за които счита, че може да бъде признат за заинтересовано лице. Протоколът от проведеното извънредно общо събрание постъпил в КФН на 23.09.2020г. по вх. №10-05-4696.

Било прието, че щом касаторът не е представил в КФН декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в 7 - дневния срок от избора му за член на СД на публичното дружество „Монбат“ АД, ЕИК:[ЕИК] е извършил нарушение на чл. 114б, ал. 2, пр. 1- во, вр. с ал. 1, пр. 1- во, хипотеза 2- ра от ЗППЦК.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-995/14.12.2020г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Въз основа на установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни лица, издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете. Съдът е приел, че правилно е определена датата на извършване на нарушението, а именно – 26.09.2020 г. и че в случая не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на

него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания. Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. НП също отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показанията му са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на въззивния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Неоснователни са наведените в жалбата доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и в частност – нарушение на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващи се в неправилно посочена дата на нарушението, като при определянето ѝ неправилно е взет предвид деня на избора на члена на Съвета на директорите от Общото събрание на акционерите, вместо деня на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. В ал. 2 на чл. 114б от ЗППЦК е определен срок за деклариране на горните обстоятелства – в 7-дневен срок от избирането. В конкретния случай, по делото не е спорно, че при проведеното на 18.09.2020 г. РГОСА, П. П. е избран за член на Съвета на директорите на „Монбат“ АД, като от посочената дата започва да тече срокът за подаване на декларация от касатора, който е следвало да я подаде най-късно до 25.09.2020 г. включително.

Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. Това е и логическото тълкуване на текста на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред Комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол. С оглед на това не може да се приеме като меродавна дата за начало на срока по чл.114б, ал. 2 от ЗППЦК вписването в ТРРЮЛНЦ. Това вписване понякога се бави продължително и зависи от добросъвестността на заявителя. През такъв продължителен период КФН би била лишена от възможност да упражнява контрол, поради което именно е въведен

седмодневния срок за подаване на декларацията от момента на избора.

Неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наказанието доколкото същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо.

Съдът намира за неоснователно искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В тази насока въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които се споделят напълно от настоящата инстанция и не намира за необходимо да бъдат преповтаряни.

С оглед изложеното, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 23.08.2023 г. на СРС, НО, 1 състав, по НАХД № 11074/2021 г.

ОСЪЖДА П. Х. П. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.